

Maribo Amt, i en Del, vistnok mange, Aar, at naar Skatteyderne skulde have Skattekvitteringsbøger, maatte de betale disse med 1 Kr. pr. Bog. Nu ere disse Bøger, saa vidt jeg ved, stempelfri, og jeg tror ikke, at der skal nogen Autorisation til, som skal betales, men saa synes jeg, at det, naar man skal have en ny Omgang Skattekvitteringsbøger over hele Linien, bliver en uforholdsmæssig stor Bekostning for Befolkningen at skulle betale 1 Krone for en saadan Bog, som kan købes for Halvdelen, maaske Fjerdedelen. Jeg vil derfor henstille til Finansministeren, om disse Bøger ikke kunde sælges noget billigere paa Amtstuerne, eller det kunde overlades til Skatteyderne selv at anskaffe dem.

Der er fra forskellige Sider saavel i denne som i forrige Rigsdagssamling talt for at give Landpostbudene Statsansættelse og dermed Pensionsret. Jeg ved godt, at det vil blive en ikke saa lille Bekostning, som maaske ikke kan overkommes i Øjeblikket. Paa den anden Side tror jeg dog heller ikke, at Bekostningen vil blive saa stor, som man er tilbøjelig til at tro. Forholdet er nemlig det, at i de Stationsbyer, hvor man har Posthuse, bo de allerfleste Postbude. Naar disse blive gamle og svagelige og gaa af uden Pension, ville de være henviste til Alderdomsforsørgelse af Kommunen. Det er for det første en uforholdsmæssig stor Byrde netop for den Kommune, der er saa uheldig stillet at have et Posthus indenfor sine Grænser. Men dernæst vil Staten jo komme til at betale Halvdelen af Alderdomsforsørgelsen alligevel. Derfor kan man, hvad Bekostningen angaar, ogsaa gøre Regning paa den Beparelse, Staten vilde opnaa i Tilskud til Alderdomsforsørgelse. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre) talte i Gaar om Fridage for Statsbanernes Betjening. Spørgsmaalet om Fridage er ogsaa oppe mellem Købstædernes Postbude. De have vist meget lidt af Helligdagsfrihed, og det kunde være ønskeligt, om disse Funktionærer ogsaa kunde faa Søndagen fri en Gang imellem. Naar Rigsdagen i Fjor vedtog en Helligdagslov for dermed at tillkendegive, at man ønskede at skabe en Fridag for de Folk, der ere i privat Tjeneste, vilde det være konsekvent, om Staten ogsaa gjorde, hvad den kunde, for at skaffe sine Betjente en ugentlig Fridag.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) omtalte Mangelen paa Jordemødre. Han mente, at det

kom af, at det var dem fra København, der særlig bleve uddannede, og at denne Mangel vilde blive afhjulpen, naar man tog mere Hensyn til de Ansøgninger, der kom ude fra Landet. Det ærede Medlem hævdede, at det ikke var Lønningsforholdene, der bevirkede det, men at Grunden var den, at de, der bleve uddannede som Jordemødre, for det meste vare fra København og derfor ikke vilde ud paa Landet. Nej, jeg tror nu alligevel, at det er Lønnen, som gør det, og at Amtsrådene rundt omkring i Landet, ogsaa det Amtsråd, det ærede Medlem er Medlem af, dog skulde prøve at sætte Lønnen lidt i Vejret for Jordemødre. Det kunde da være, at Mangelen ikke blev saa stor som for Øjeblikket.

Der findes dernæst paa Landbrugsministerens Budget Forslag om et Tilskud paa 300 Kr. til Fisker H. C. Andersen af Amager med Hensyn til Forsøg paa Sildefiskeri i Grønsund og omliggende Vande. Jeg er jo ikke fiskerikyndig, og for at være sikker i min Sag spurgte jeg en Fisker fra Omegnen der, om det ikke før var prøvet at fiske Sild i Grønsund. Han svarede: jo, med mer eller mindre Held og ikke blot der, men ogsaa i tilgrænsende Vande. Men hverken han eller jeg lige saa lidt som nogen Fisker fra de tilgrænsende Vande kan forstaa, hvorfor der foreslaas at give et saadant Tilskud, og vi kunne endnu mindre forstaa, hvorfor, naar et saadant Tilskud foreslaas givet, det da skal gives til en Mand helt oppe fra Øresund i Stedet for til en Mand fra de Farvande, der skulle undersøges. Han kunde dog maaske være lige saa kvalificeret til at gøre disse Forsøg som den anden.

Hermed skal jeg slutte. Jeg kunde have haft Lyst til at sige et Par Ord i Anledning af de Bemærkninger, der ere komne fra Højre om, at de ville støtte Regeringen, men jeg tør ikke; det er ogsaa unødvendigt. Jeg saa jo, hvor godt den Bemærkning har bidt, som det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) tillod sig forgangen Dag. Bemærkninger fra min Side vilde derfor være overflødige.

Lange: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet igen, er det, fordi jeg gerne vil omtale et Par Sager, som det undrer mig ikke ere blevne fremdragne under de mange her fremkomne Udtalelser. For seks Aar siden blev der af en enkelt Mand her i Landet rejst en Bevægelse, som mange Mennesker trak paa